

שקר הכיבוש

לערביי יהודה ושומרון יש דגל, המנון, פרלמנט, יחסים דיפלומטיים וממשל עצמאי. אי אפשר להחזיק בכל אלה ובה בעת לטעון לכיבוש ישראלי

טיעון הרמקרטיה והדמוגרפיה נעשה לנימוק המוביל של שודדי הקמת מדינה ערבית נקיה מיהודים ביהודה ושומרון. על פי טיעון זה, נוכחותה של ישראל בשטחים אלו שוללת מהפלשתינים את זכויותיהם הרמקרטיות, אם ישראל לא תתן לפלשתינים כל שטח שהם ירדשו היא תיאלץ לוותר על יהדותה או על היותה רמקרטית.

הטיעון הזה נעשה לצידוק העיקרי לתהליך המדיני, הוא מועלה כפי מזכיר המדינה האמריקני ג'ון קרי, שנת המשפטים ציפי לבני ולאחרונה אפילו הרמ' בנימין נתניהו. יעילותו באה לו מכך שהוא מנגן על המית' רים העמוקים ביותר של הישראלים: העם בישראל הוא רמקרט' ליברלי ער העצמ, וזה נרד מהאפשרות שיתפס כגזע ארונים מטעם עצמו. בעיה קטנה מעיבה על טיעון הרמקרטיה – הוא מנותק מהמי ציאות. ישראל איננה שולטת בפלשתינים. המגב הקיים אינו מאיים בשום אופן על היותה הרמקרטית של ישראל. גם הודרים ליהדותה של המדינה יכולים להודיג: אין שום סכנה שהפלשתינים יתבעו אחרות וכות הבעצה בישראל.

נכס שהפלשתינים אינם מיוצגים בכנסת, אבל מנגד הישראלים תושבי יהודה ושומרון אינם מיוצגים במועצה המחוקקת הפלשתינית. בלשון פשוטה תן הישראלים הן הפלשתינים מצביעים לגוף המחוקק המישל בהם. וזה רמקרטיה, על אף כי הרמקרטיה הפלשתינית עצמה מקרטעת למדי.

ראשית המהפכה האמריקנית נוד על כפיפותם לפרלמנט הבריטי בסיסמה "אין מיסי בלי ייצוג". הפלשתינים אינם משלמים מס ליש האל האינם מצפים בשום דרך למחוקק הישראלי. ארובה, משלם המסים הישראלי מטכסד אתם, שכן ישראל מוספקת להם שירותים שהם אינם משלמים עליהם.

הפלשתינים פיתחו ממשל עצמי המנהל את חייהם את מדיניות החוץ שלהם. הם נוהגים בכל גינטי העצמאות, ולאחרונה אף הוכרו כמדינה בא"ם. הם מקיימים יחסים דיפלומטיים עם מדינות שמספן מתקרב למספר המדינות העונדות ביחסים כאלה עם ישראל. יש להם מנגנטי ביטוח, בנק מרכזי והימין אינטרנט לאומי משלהם.

אדונים לעצמם

מתוכנית הלימודים בתי הספר, דרך תוכני המשרדים בטלוויזיה ועד לפנסיות למוחלים – הפלשתינים קובעים לעצמם את אדוכם, רבעם ומדיניותם בכל התחומים, בלי שום כפיפות לישראל. הם מחוקקים לעצמם חוקים, כגון זה המשותף עונש מוות על מי שמוכר ברל"ן ליהודים. אילו שלטה ישראל בפלשתינים, כפי שנתנה הטיעון הנוכחי, פני כל הדברים האלה היו שונים. ישראל אינה מוסמכת לבטל חוקים פלשתיניים – סמכות שהייתה למישל לארצות הברית במערב ברלון כל שנות הכיבוש שלה שם, עד 1990.

השאלה אם שלטונם העצמי של הפלשתינים עולה לכדי ריבונות אינה נוגעת לשאלה אם ישראל שוללת מהם רמקרטיה. ככל הנגיע לרמקרטיה ביהודה ושומרון, ישראל עומדת במקום טוב בהרבה מארצות הברית ומבריטניה, אם הפרלמנטים. פרטריקו ושאר "שטחים" בשליטה אמריקנית אינם משתתפים בהחודת כלליה. גם לא שטחים המחוקקים בירי בריטניה כגון גיברלטר ואיי פוקלנד.

אחרים אלו קיבלו מידה נכבדה של שליטה עצמית, אך היקפה קטן מהיקף השליטה העצמית הפלשתינית, והמשל בושינגטון רשאי לבטל חוקיה פנימית שלהם. הפלשתינים הם אדונים יחודים לעיתים הפוליטי – הם אלה המוחרים בין פת"ח להמאס. אכן, כוחות הביטוח הישראליים פועלים בשטחי הרשות הפלשתינית, אך אין זה נוגע לרמקרטיה אלא לביטוח. רמקרטיה אינה מקנה לישות פוליטית את זכות לנפוע באחרות. זה מקדו הרשות שארצות הברית נוטלת לעצמה לקיים נוכחות, פשיטת ואף התנקשויות במדינות סביב העולם. רבים מתנגדים לרובי הפעולה התוקפנית של ארצות הברית במדינות אלה, שהי לא פעם מופצצים כפרים שלמים או מוכי בות חנונה, אך איש אינו חושב שיש לכך קשר לפגיעה ברמקרטיה של צד זה או אחר. באופן הזה, הפלשתינים מקיימים פעילות צבאית בישראל, כפרט במדינת ידי רקמת לעייה, אך איש אינו טוען שפעולות אלו – המטילות צל כבד על חיי היומיום של אזרחי ישראל – שוללות מישראל את הרמקרטיה שלה.

הזיכוח אינו על רמקרטיה אלא על שטחים וריבונות. הוא נוגע כיום בייחוד לשטחי סי, שהפלשתינים תובעים להעבירם לסמכותם. כל היהודים ביהודה ושומרון – 400 אלף במספר – חיים בשטחים אלה, לעומת 50 אלף ערבים בלבד. הפלשתינים רוצים שחוקי הודריון שלהם יחולו גם שם.

ההגדרה העצמית הפלשתינית היא התפתחות מרעישיה שזכתה לתי שכתוב לבט מועצת ההפליא. חשוב לזכור מה מקורה – היא הייתה תוצאה תהליך אסלו ונסיונות כוחות צה"ל משטחי איי. כך נוצר מרכז לתקומתו של שלטון פלשתיני עצמאי.

ישראל שילמה על כך מחד כבוד. אחרונה נחשפו למסע תרוד הסת תוקים שרשות הפלשתינית ניהלה בשנת מלחמת אסלו. ההגדרה העצמית נתנה לפלשתינים ולמנהיגיהם לגיטימציה בינלאומית, שהקלה מאוד על הולחמה המדינית שלהם נגד ישראל והפכה את רוב שטחי יש"ע לנקיים מיהודים.

לפני אסלו, ובמידת מה עד להתנתקות, אפשר היה לומר שישיראל שולטת בפלשתינים. לא עוד. בעת עלינו להביד בכך שהסכם אסלו לא שיפר את מעמדה של ישראל אלא ורדה אותו. העובדה שישיראל נתוארת כשולטת ביהודה ושומרון גם לאוד הקמתו של ממשל פלשתיני עצמאי היא את אחרונה מפני הצפוי לאוד הסכמי שלהם.

טיעון הרמקרטיה מוכיח שישיראל אינה נהנית מפריוויהם של ההסכמים המדיניים הקיימים. אין סיבה לחשוב שאחרי הסכם נוסף זה יהיה אחרת. גם אם ישראל תיסוג לחלוטין מיהודה ושומרון, אירופה מסוגלת לטעון שישיראל היא עדיין כובשת בהם כך היא טוענת כיום לגבי רצועת עזה ואנג, רק מעטים הבחינו כי בהנחות המינימום החשובות של האזרח האירופי, האסירות כל שיתף פעולה עם גורמים הקשורים להתיישבות, מצוינת במפורש גם פעילות צבאית ישראלית היפותטית בעזה: יש בכך הכרה שעה אמורה להיות ריקה תמיד מכל נוכחות יהודית.

קיומו של ממשל עצמי פלשתיני מסביר גם מדוע הפלשתינים לא ירדשו לעולם פתרון של מדינה אחת לשני העמים. אברינאון פועל היום כראש מדינה. יש לו פקודות ענפה, תמיכה חיצונית וכן הלאה, פתרון של מדינה אחת ייתן לפלשתינים זכות הבעצה לכנסת, אך הרשות הפלשתינית תפוזר. אברינאון ייפול מארגא רמא כראש מדינה בפועל לבידא עמיקתא: ראש עיריית רמאללה שבג'ין רשאי להדיח כל יום בעזת שחיתות. במילים אחרות, הפלשתינים יוותרו על חצי המלכות ואף יותר. אבסורד הוא לחשוב שלאוד שהעצרת הכללית של הא"ם הכירה ברשות הפלשתינית כמדינה אברינאון יבטל אותה.

הגורמים הישראליים מבלבים את האש של הסטרייט הרמקרטיה. ראי שבנקים זאת יפנו להפריך את האשמות השואה הלו.

הכותב הוא פרופסור למשפטים באוניברסיטת מרת'וסטון ופרופסור אורח באוניברסיטה העברית